

Ročník XX. 5. leden 2025 Číslo 1. **2. neděle po Narození**

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Sir 24,1-4.12-16

2. čtení: Ef 1,3-6.15-18

Ev.: Jan 1,1-18

Žl 147 Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Kapka rosy z Božího slova: Ježíš je Boží Slovo, jež je zdrojem života a světla, které zlo nezničí a temnota nepohltní. Každému, kdo ho přijme a uvěří v něho, dává moc stát se Božím dítětem.

K novému roku vtípek

Chvála Kristu.

Bratři a sestry, máme druhou neděli po Narození Páně. Doba vánoční bude trvat ještě týden, skončí pak svátkem Křtu Páně. Proto se ještě zastavme u betlémů a vyprošujme si od Dítěte Ježíše mnohé milosti.

A nyní slíbený vtípek... Už jste asi poznali, že těch vtípků za života mnoho nenadělám. Ani mi to moc nejde. Pán mne koneckonců povolal zvěstovat, ne žertovat. Proto si toho novoročního vtípku važte, protože už zase dlouho žádný neuslyšíte. A nebude-li zrovna povedený, tak se vůbec nebudu zlobit, ba naopak. Takže klidně po přečtení můžete říci: „Opravdu to nemá v sobě.“

Vtípek je na slova prvního čtení, které uslyšíme příští neděli o svátku Křtu Páně: *Nalomenou třtinu nedolomí, doutnajícím knot neuhasí.*

To vám takhle jednou přišel do hospody chlap se zapálenou cigaretou v koutku. Bylo to v době, kdy se ještě běžně v hospodách kouřilo, bylo to normální. Jako nebylo nenormální, že se dříve bezostyšně bafalo i v kláštrech, až musely být vydávány zákazy od představených, aby se nekouřilo alespoň v prostorách kostela,

sakristie, chóru či refektáře. Proto nesuďme dnešními očima včerejšek. Ušetříme si mnoho zcela mylných závěrů.

Ale k tomu vtípku, ať jej dokončím: Tak ten chlap přichází zvenčí, kde mrzne. Cigareta si uchovává dobrý tah. Ústa kuřákova vydechují barokní mračna dýmu. Všimne si jej jeden opilec sedící za stolem, mající dnes již poděláno. Se silnou vůlí však vydrží za stolem i dlouhý přesčas. Upřeně se zahledí na kuřáka; tedy chvíli to trvá, než budeme moci o tom opilcově pohledu říci to „upřeně se zahledí“. Vidí právě jeden, nový mráček dýmu. Opilec zařve: „Smrdíš, vole!“ Kuřák na to: „To ti páchne z huby, čuně!“ „Ty...!“ „Co...!“ „Já...“ „Há...!“ Několik, urážek se převalí od jednoho k druhému. Ostatní v hospodě chápou, že klidný večer je ten tam. Hospodský volá: „Pánové!“... „Hovada!“... Opilec se staví na nohy, nevádí, že má za sebou přesčas. A kuřák, vyschlý, dosud v kabátě již drží za límec opilce a pak to začne: „Plask!“ „Řach!“ „Jau“ „Bum“. Facka, pěst, střídá se to... A je to zápas. Někteří v hospodě s úsměvem komentují potyčku, jiní se raději chystají platit. K jejich škodě, protože to nejzajímavější teprve přijde. Bude to kázání na slova proroka Izaiáše. (Asi ne nadarmo se říká, že někdo v podroušeném stavu je jako slovo Boží.) Opilec bojuje, seč mu síly stačí. Sice s rovnováhou, kterou potřebuje k zápasu, je to trošku horší, ale kuráže má dost. Teď, div se nesklátil, volá: „*Nalomenou třtinu nedolomíš.*“ Pak kuřákovi vrazí loktem do brady, div mu cigareta nevypadla z pusy. Ten na to: „*A doutnající knot neuhasíš!*“

Uf. Tak mám s těmi vtípky zase na rok vystaráno.

S pozdravem a požehnaním a šťastný nový rok

P. Václav Fojtík

Do budoucna můžeme hledět s nadějí

Žijeme v době plné nejistot a obav, kdy je těžké hledět do budoucnosti s klidným srdcem. Avšak každou úzkost, krizi a únavu překonává naděje, která je darem od samotného Boha. Naděje nám dává sílu kráčet vpřed a hledat naplnění svého života.

Biblický prorok Izaiáš nás povzbuzuje: „Ti, kdo doufají v Pána, poběží a neunaví se“ (Iz 40,31). Tento biblický verš připomíná nadějí a znovuzrození, která kdysi pomohla Izraelitům překonat zásadní ohrožení jejich existence. I my dnes čelíme výzvám, jako jsou války, nespravedlnost nebo ekologické problémy, jež zasahují především mladé lidi, kteří mají budoucnost teprve před sebou. Ale i v těchto temných chvílích Pán otevírá nové cesty a zve nás, abychom se na ně vydávali s odvahou, nadějí a radostí.

Každý z nás touží po něčem hlubším než nám nabízí jen materiální uspokojení, která nikdy nemohou zcela uspokojit naši duši. Život je totiž cestou, která nás vede k Bohu - naplnění našich nejhlubších tužeb.

I když nás na této pouti může zasáhnout únava nebo krize, není to ztracený čas – právě v těchto chvílích se naše naděje očisťuje a získává pravou sílu. Skutečný odpočinek během naší cesty životem nenajdeme v pasivitě, ale ve vztahu s Kristem. On nám totiž nabízí úlevu i nový směr, abychom mohli pokračovat na své cestě.

Nadcházející rok 2025 je vyhlášen jako jubilejní rok naděje. Je to příležitost ke smíření se sebou samým, s Bohem, se svým okolím a příležitost k obnovení naděje. Během jubilejního roku je mimo jiné možné projít tak zvanou svatou bránou, jakožto symbolem toho, že Ježíš Kristus je brána i cesta k našemu naplněnému životu. Touto svatou bránou lze projít jak v několika bazilikách v Římě, tak i ve vybraných kostelech po celém světě.

Jubilejní pouť rokem 2025 se tak může pro každého z nás stát okamžikem vědomého, živého a osobního setkání s Ježíšem Kristem - Bránou spásy a Pánem nad dějinami světa i nad dějinami každého z nás. Vydejme se proto na tuto pouť nejen jako turisté, ale jako poutníci, kteří hledají hlubší naplnění života.

Odvahu! Odvahu! Bůh je s každým z nás!

Víra osvěcuje naši cestu životem

Hledat Boha je dobrodružství. Nikdo z nás ale předem neví, kudy naše cesta k Bohu povede. Vydáváme se na cestu bez mapy, jako se vydali mudrci, kteří se přišli poklonit nově narozenému Kristu. Mnohdy máme možná dojem, že jsme sešli z cesty, že bloudíme a že jdeme oklikami. Jsme-li však rozhodnutí Boha najít, bude naše stezka v jeho očích vždycky přímá.

Jediná věc nás může skutečně zavést na scesti, a sice že ztratíme z obzoru pevný cíl. Není-li jím Bůh, počítejme s tím, že promarníme hodně času. Nevíme-li už, kam směřujeme, vnitřně se unavíme a zestárneme. Máme-li však pořád Boha před očima, naše srdce si uchová mládí a svěžest.

Víra je hvězdou, jež nás vede k cíli. Po všechny dny a noci života, ve všech údolích i na vrcholcích hor máme vždycky vztažný bod.

Ohlášky:

- ✦ Farní ples se letos uskuteční v pátek 17. ledna od 19 h. v Kulturním domě v Hustopečích. Vstupenky se budou prodávat v neděli 5. 1. od 9:10 do 11:00 hod. na faře v Hustopečích. Cena je 350,- Kč.
- ✦ V neděli 12. ledna bude mši svatou v Hustopečích v 8:00 a v Bělotíně v 11:00 slavit P. Josef Kvapilík, kaplan z diecézního centra mládeže v Rajnochovicích. Po mši svaté bude udělovat novokněžské požehnání.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 5. 1. do 12. 1. 2025

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
2. neděle po Narození Páně 5. 1. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	Za † P. Františka Beníčka, živé a † kněze farnosti
	Bělotín	11:00	Za † kněze P. Františka Beníčka
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 6. 1. <i>Zjevení Páně, slavnost</i>	Špičky	16:30	
	Hustopeče	18:00	
Úterý 7. 1. <i>sv. Rajmund z Penafortu</i>	Hustopeče	7:00	
Středa 8. 1. <i>sv. Severin</i>	Černotín	16:30	Za † Františku Kellarovou, manžela, živou a † rodinu Kellarovu, Mičunkovu a dvo
Čtvrtek 9. 1. <i>sv. Julián</i>	Bělotín	16:30	
Pátek 10. 1. <i>sv. Agathon (Dobromil)</i>	Hustopeče	16:30	Za Johanu a Františka Vozákovy, rodiče Mačutkovy a živou a † rodinu
Sobota 11. 1. <i>ct. Marie Elekta</i>	Černotín	16:30	Za † Antonína Kaňovského a živou a † rodinu
Křtu Páně 12. 1.	Hustopeče	8:00	Za † Karla a Marii Škrhlovy, dceru Cecílii, manžela Josefa, syna Václava, manželku Žofii a za živé rodiny a za dvo
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za Annu a Jana Němečkovy, dceru a syna
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: 733 741 614
E-mail: fahustopecenb@ado.cz
<https://www.ihustopece.cz/farnost/>